

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er der ikke flere spørgere. Vi siger tak til ordføreren og beder hr. Tom Behnke som ordfører for Det Konservative Folkeparti komme på talerstolen.

Tom Behnke (KF):

Da jeg sad og læste lovforslaget her, kom jeg til at tænke på dengang, jeg var 16 år gammel, ung eller barn, hvad vi skal kalde det, og stod i lære som skovarbejder ved Marselisborg skovdistrikt i Århus; da var jeg faktisk i den situation, at mine forældre og jeg lavede en aftale om, at det egentlig var rimeligt nok, hvis jeg bidrog til husholdningen.

Jeg kan oplyse, at man som skovarbejderlærling i sådan en hugstsæson nemt kan komme op på en 10-12 halve i madkassen hver dag. Det er jo ikke gratis at holde sådan en ung på kost og logi, og derfor var det vel egentlig rimeligt nok, når nu jeg tjente penge – og det gjorde man jo rent faktisk, når man stod i lære, det var en ganske fin løn, jeg havde på det tidspunkt – at jeg bidrog til husholdningen i et eller andet omfang.

Kl. 12.20

Og det var vel egentlig også rimeligt nok, at jeg allerede på det tidspunkt ligesom lærte eller var indstillet på, at man er med til at bidrage til den fælles kasse. Det var i hvert fald det, der kom til at gøre sig gældende.

Nu taler forslaget her jo ikke om 16 år, og det kunne vi heller aldrig nogen sinde drømme om at det skulle. Forslaget her er en del af finanslovaftalen, og det, man gør med forslaget, er jo udelukkende at gå ind og sige, at man i boligstøtteberegningerne regner ud fra myndighedsalder, således at børn er børn og voksne er voksne, som vi i øvrigt kender det fra stort set alle andre forhold her i samfundet, nemlig at når man fylder 18 år, så er man voksen, så er man ikke længere barn. Og derfor skal man heller ikke regnes som barn. Man skal ikke regnes som barn i husstanden, når først man er fyldt 18 år. Grænsen bør følge myndighedsalderen.

Vi er tilfredse med, at forslaget her naturligvis ikke har tilbagevirkende kraft, men kun gælder for dem, der fylder 18 år fra den 1. januar 2006 og fremover. Vi er også tilfredse med, at der i forslaget her er lavet en overgangsordning, således at ordningen bliver udfaset, om jeg så må sige, langsomt, i hvert fald over en årrække.

Men det, der er afgørende for os Konservative, er, at vi i det her lovforslag slår fast, at man

kun er barn, indtil man fylder 18 år. Derefter man voksen.

Det er også vores opfattelse, at når man er voksen, når man er fyldt 18 år og er myndig, og man i den situation vælger at blive boende hjemme, så er det rimeligt, at man bidrager til husholdningen på samme måde, som man jo ville skulle, hvis man valgte at flytte hjemmefra og skulle afholde hele udgiften til husholdningen. Det vil være, om jeg så må sige, billigere at blive boende hjemme og være med til at bidrage til den husholdning, end at man skal ud og have sin egen husholdning.

Det, man også skal huske, er jo, at disse voksne mennesker, der er fyldt 18 år, har mulighed for at have deres egen indtægt. Det har man for så vidt også, når man er under 18 år, men når man er over 18 år, så har man jo for alvor mulighed for at have indtægt. Også selv om man ikke har arbejde, er der altså nogle forskellige offentlige tilskudsmuligheder og ordninger, der netop er til for, at man kan få hjælp, når man er fyldt 18 år, også selv om man er hjemmeboende.

Andre ordførere har jo været inde på, at der, når vi taler om SU, så også er den mulighed for, at man, lige præcis når vi taler om de her familier, så kan gå ind og give et ekstratilskud oven i SU'en, og det ekstratilskud er jo langt mere end det, det i givet fald og endda i værste fald ville være tilfældet at man skal bidrage med i husholdningen.

Det, jeg ikke kunne lade være med at sidde og spekulere på, da jeg havde hørt debatten her i dag, var: Hvad gør vi med de familier, hvor barnet rent faktisk vælger at flytte hjemmefra? Altså, når nu barnet fylder 18 år eller 19 år og vælger at flytte hjemmefra, hvad gør vi så i den situation? Den enlige mor, der bliver boende tilbage, har jo så ikke det ekstra i boligsikring, fordi barnet jo ikke rigtig bliver regnet for at være barn, fordi det rent faktisk er flyttet hjemmefra. Skulle man så også gå ind og lave en ordning der?

Jeg kunne ikke lade være med at sidde og tænke på, da jeg sad og læste forslaget, at man på et eller andet tidspunkt har sat en grænse på 23 år. Hvorfor skal den ikke være 35 år eller 50 år eller 82 år? Hvorfor skal den ikke være det? Altså, hvorfor er den lige 23 år? Det har jeg svært ved at forstå.

Og hvis man skal forstå argumentet med, at det her er de allersvageste familier, og at det er derfor, det ikke er rimeligt, at man nu går ind og ændrer, hvornår ser vi så et modforslag fra oppositionen, der handler om, at vi sætter alders-